

EL PROFESSOR GERMÀ COLÓN; EL MESTRATGE DE TOTA UNA VIDA

Marinela Garcia Sempere

Directora del Departament de Filologia Catalana. Universitat d'Alacant

Quan vaig conèixer Germà Colón tot just acabava de començar la meua relació amb la Universitat d'Alacant com a professora associada en el que es deia en aquell temps *Departament de Filologia Catalana, Estudis Àrabs i Islàmics i Filologia Francesa*. Va ser l'octubre de 1990, Germà havia estat nomenat Doctor Honoris Causa a proposta d'aquest Departament del qual jo començava a formar part. Durant la celebració de la investidura vaig seguir la *laudatio* del llavors director del Departament, el professor Rafael Alemany, seguida del discurs de Germà amb la novetat i l'emoció de poder participar en un dels primers actes universitaris als quals tenia ocasió d'assistir no només com a professora, sinó també com a llicenciada recent de la primera promoció que havia estudiat l'orientació de Filologia Valenciana en aquesta Universitat.

Unes setmanes després, durant el *Symposion Tirant lo Blanc* celebrat a Barcelona el novembre de 1990 el vaig tornar a veure. Allà, en el marc del Palau de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, ens el va presentar Rafael Alemany a Llúcia Martín i a mi. Per aquell temps jo tenia entre mans el que es deia la *memòria de llicenciatura*, que consistia a fer un estudi sobre la influència d'Ausiàs March en la poesia castellana del segle XVI. Em trobava en els inicis de la meua carrera acadèmica i parlar amb aquell il·lustre romanista tan gran coneixedor de la meua llengua m'impresionà molt gratament, tant que després de tots aquests anys conserve el record de la nostra conversa en un matí de sol a la Reial Acadèmia. Uns anys després, el 1996, li vaig enviar el meu primer article derivat d'aquella memòria, sobre la relació entre l'obra poètica d'Ausiàs March i Joan Boscà. Ell em va respondre molt amablement i em va encoratjar i animar a seguir investigant.

Vaig seguir el seu consell com també el d'altres mestres que en aquell moment em van guiar i, més tard, el 1997 Germà Colón va formar part, amb Antoni Maria Badia Margarit, Antoni Ferrando, Albert Hauf

i Llúcia Martín, del tribunal que va jutjar la meua tesi doctoral, sobre l'obra religiosa de Bernat Fenollar. El mateix any va eixir el volum *Ausiàs March, textos i contextos*, en el qual vaig poder contribuir amb un treball al costat de Germà i d'altres importants estudiosos. Més tard, quan preparava l'edició de la traducció al català dels tractats llatins de falconeria del segle XIV *Dancus rex* i *Guillelmus falconarius*, que es va publicar el 1999, va fer comentaris i suggeriments a la meua transcripció i em va il·luminar pacientment sempre que li tornava a preguntar algun dubte.

Des de llavors he tingut ocasió de veure'l en altres ocasions i de rebre la seua ajuda i el seu consell. Després de molts anys de treball, la darrera vegada que ens vam trobar va ser a Castelló, en unencontre científic organitzat per la Fundació Germà Colón, la institució creada el 2002 a la Universitat Jaume I amb motiu de la donació de la biblioteca de Germà. El curs es deia «Els escriptors valencians i la llengua autòctona en els segles XIV i XV» i va ser el novembre de 2011. Ens va parlar sobre la llengua en el *Tirant lo Blanc*, com també va presidir la sessió en què el professor Emili Casanova i jo mateixa intervinguérem en aquell encontre. Vam tenir una conversa ben interessant i em va preguntar sobre els treballs que feia en aquell moment.

Sempre atent i sempre interessat pels investigadors que s'acostaven a ell, Germà Colón va crear una escola sòlida i molt nombrosa. Catalanistes il·lustres d'universitats europees com americanes, com de les universitats més pròximes a la d'Alacant, han seguit el seu mestratge; Curt Wittlin, Gret Schib, Beatrice Schmid, Antoni Ferrando, Emili Casanova i molts d'altres, entre els quals els especialistes que col·laboren en aquest volum. Els estudis de Germà sobre lexicografia, sobre els textos dels grans autors medievals, el seu treball d'edició de textos antics, han tingut i tenen continuïtat en l'escola que ens ha deixat. Conscient del seu mestratge i de la importància de la continuïtat en aquesta investigació va donar la seua biblioteca a la Universitat Jaume I, on es va crear la Fundació Germà Colón.

La situació tan anòmala que ha provocat la pandèmia de 2020 ha estat la causa que no hàgem pogut acomiadar com pertoca Germà Colón, ja que no hem pogut recordar-lo en cerimònies acadèmiques, amb discursos i amb converses en homenatge a la seua persona i a l'important llegat

que ens ha deixat. Ha estat un any molt dur en molts aspectes, i aquest n'és un. Ens queda, això sí, retre-li homenatge amb les paraules, amb els volums que en tantes universitats i en altres institucions es dediquen a recordar-lo.

Des de la Direcció del Departament de Filologia Catalana de la Universitat d'Alacant, el Departament que el va proposar com a *doctor honoris causa*, la Universitat que es congratula de tenir-lo entre els seus doctors, em resulta particularment emocionant participar en aquest homenatge, no només pel mestratge desinteressat que he tingut la sort de gaudir durant tants anys sinó perquè dirigisc aquest mateix Departament amb el qual Germà ha tingut sempre una vinculació tan gran, perquè han estat moltes les ocasions en què ens ha visitat i, sobretot, perquè ha estat molt gran l'empremta que hi ha deixat. Entre el professorat del nostre Departament, un grup nombrós ha dedicat la seua investigació a la llengua, a la lexicografia, als estudis i a les edicions dels textos literaris antics, a la llengua dels escriptors medievals, com es pot veure en els nombrosos projectes d'investigació que tenim amb aquestes línies de treball, com també en la participació en l'Institut d'Estudis Catalans, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, en les nombroses publicacions que produïm en el Departament.

En la revista *Ítaca*, en la qual s'acaba de publicar un altre monogràfic dedicat a Pompeu Fabra, li dediquem un volum d'homenatge a Germà Colón, amb tota l'estima i reconeixement al mestre que tant ens ha acompanyat. Es tracta d'un monogràfic en el qual participen destacats especialistes, conixedors i continuadors de la tasca lingüística, lexicogràfica i d'edició de textos de Germà Colón. I no només es tracta d'un treball que han dut a terme i que continuen els professors i professores amb més experiència, sinó que els més joves també segueixen aquesta escola i tenen com a referent el professor Colón, com és el cas dels coordinadors d'aquest volum.